

Աղէկ կ'ընես եթէ այդ իղձը մէկդի դնելով, հարստանալու ետեւէ ըլլաւ եւ անով քու հանգիստդ ու վայելքդ հոգաս : »

Սոխակն ըսաւ . « Եւ ապահով եմ որ ան ինձմէ կ'ախորժի . ապա թէ ոչ, իմ ձայնս ու իրեն ուղղուած սիրոյ երգս առջի անգամ լըսելուն, կա՛մ իսկոյն զիս կը պատժէր եւ կա՛մ կը հրամայէր իր Վարդարանէն զիս աքսորել : »

Բաւական տեղեկութիւն ստացած ըլլալով, նենգաւոր Նուհուֆարը՝ ըսաւ տնոր համոզական ձեւով մը . « Ուրախ կ'ըլլայի որ քու ազնկալութիւններդ ի դերեւ չեկէին : »

Եւ աչք բսելով անկից բաժնուեցաւ եւ Փուշին զով երթալով մի րոտ միոջէ պատմեց ամէն ինչ որ իմացած էր Սոխակէն :

ԶԱՒԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐ ԽՕՃԵՆՑ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻ

(Շարունակելի)

ՈՒՐՈՒԹՅԱՆ ԳԻՐԾՆԵՐ

ԳԱՄԻՆ

Ան իմ գեւս—քամին, քամին կուգայ :

Ա՛խ, այդ ահաւոր հարաւակողմը խելաթափ կ'ընէ զիս : Պղնձի անօթի նման կը դռնէ ուղեղս, կը պապակիմ, կը թալկանամ եւ կը գալարիմ, կ'եկլն տեղէս, դուրս կը նայիմ պատուհանէն—քաղաքին վրայ տարօրինակ սպիտակութիւն մը կայ : Փողոցները ո՛րչափ մաքուր են : Անապատական հոգի մը կը փչէ ամէն տեղ :

Կարծես աներեւոյթ զօրութիւն մը վիզս կը ճմլէ, հեղձամղձուկ կ'ըլլամ եւ բիբերս կը գեղնագունին : Զեմ կրնար տուրն նստիլ, պէտք եմ ազատիլ այս խորհրդաւոր լլկութեանէն . եւ կը կարծեմ թէ դուրսը վազելով պիտի հանդարտիմ պիտի խաղաղիմ :

Դոնները, պատուհանները գոց են, Եւ կ'երթամ՝ օտթայունը քամին զմիջին վրայէն ձեռքս հալածելով, Բերանս կիսաբաց կը մնայ :

Վեր կը նայիմ, աշուրներս պղտորած, մաղերս զգայուն դարձած, եւ փոշոտ արեգակ մը կ'երեւայ որ թիպոտ երկնից վրայ կար-

ծես կը դառնայ ու կը դառնայ, Կամաց կամաց արագագոյն թաւալելով, շրջաշրջելով, փոթորկելով, սկսւառակը անուի պէս կը պտուտորի :

Եւ կը շտպեմ, կ'երթամ, բայց ո՛ւր : Դեռ խելքս տեղն է, դեռ գիտակ եմ որ սաստիկ չարչարանք մը զիս հալածական կը վառէ : Եւ կ'երթամ՝ կը փափաքիմ ոռնալ : Բայց քիչ ետքը ուշ կը տկարանայ, ականջներս կը խօսին, եւ ես կարծես լատի վրայ կանգուն՝ դանդաջելով կը յառաջանամ, ակամայ եւ անյօժար :